Doğan Kardeş

Sayı: 60 | 18 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(5) STİF VE ARKADAŞLARI YARDIMA KOŞTUKLARI YABANCI BİR UZAY GEMİSİNİN BOTASINDAN GİDEREK YAKUT GEZEGENİNE GELMİŞLERDİ...

BURADA MAKİNE ADAMLAR İLK İNSANLARI KÖLE OLARAK ÇALIŞTIRIYORLARDI...

BU MAĞARA ADAMLARI, STİF VE ARKADAŞLARINDAN ALDIKLARI CESARETLE AYAKLANDILAR...

ZODYAK!

STİF, JET OTONUN IŞIN TABANCASINA TAM VAKTİNDE EL ATARAK ATEŞLEDİ...

BİR TANK PARÇALANMIŞTI AMA ÖTEKİLER HEP BİRLİKTE ONA SALDIRDILAR.

BÜTÜN TANKLAR ZODYAK'IN ÜZERİNE İLERİ!

HAYDA!

STİF IŞIN SİLAHINI KAYALARA DOĞRU TUTTU. O AN, YER GÖK SARSILDI...

KAYALAR DEVRİLMİŞ, TANKLAR EZİLMİŞTİ...

MAT'LA VENÜS BEKLİYORLARDI...

YAŞA, STİF! YAMANSIN!

SİZ DE JET OTOLARINIZA BİNİN, DOSTLARIMIZI YALNIZ BIRAKMAMALIYIZ...

DOSTLAR GÖRÜNDÜ...

BAKIN BİZE NASIL TAPINIYORLAR!

BUNLAR BİZİMLE SAVAŞIRSA MAKİNE ADAMLARI HEMEN YENERİZ!

(Devamı son sayfada)

1967 de
YAPI ve KREDİ
BANKASI
tasarruf mevduatı
sahiplerine

7.5
MİLYON
LİRA

tutarında ikramiyeler
dağıtıyor

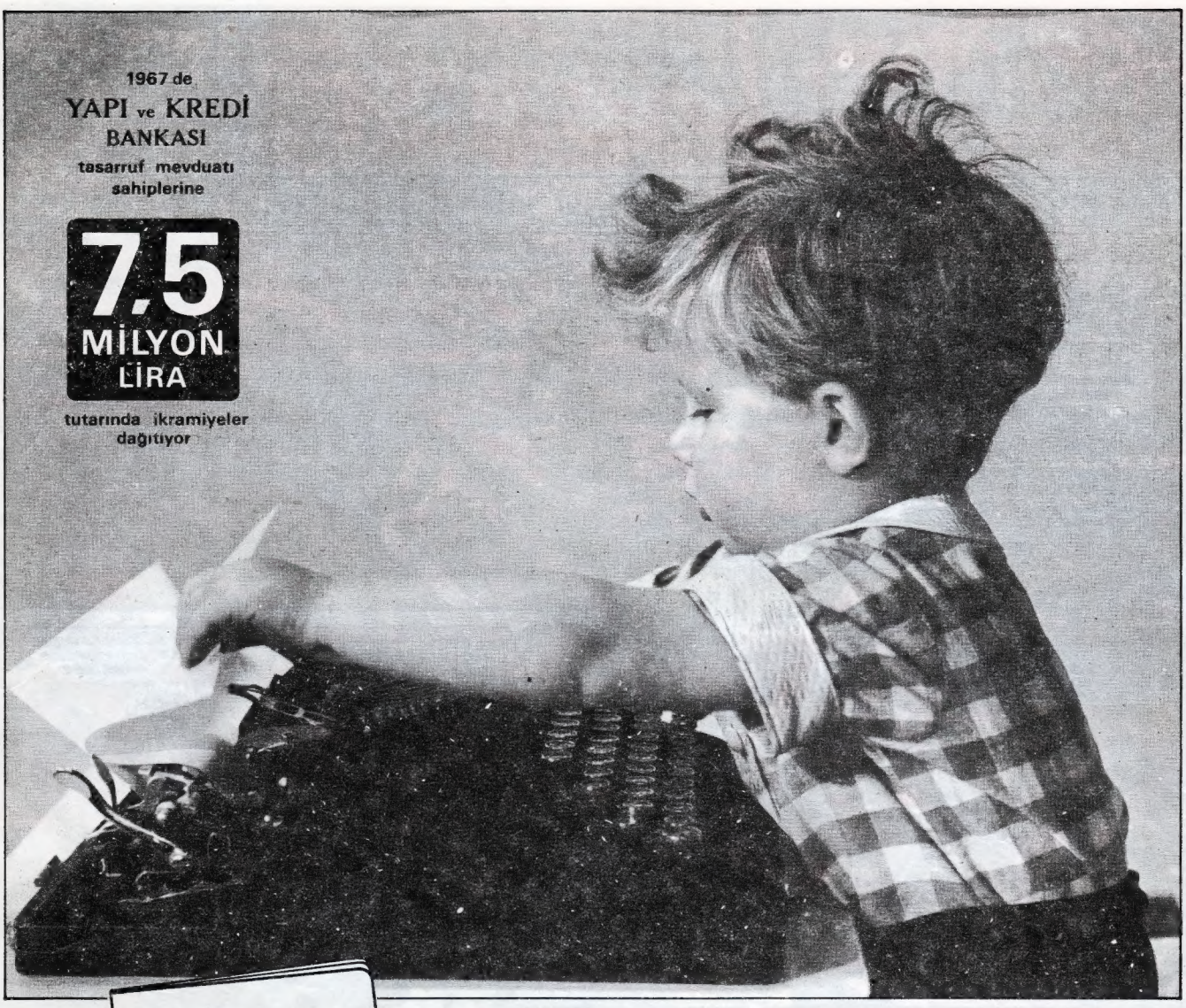

İKRAMİYELİ
Aile
CÜZDANI
YAPI ve KREDİ BANKASI

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ
AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankası
İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN — 2483) — 65

M 827

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
18 Aralık 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 622-60
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

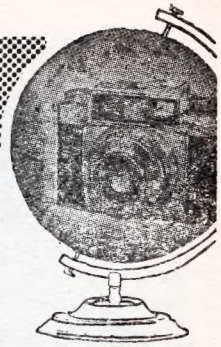

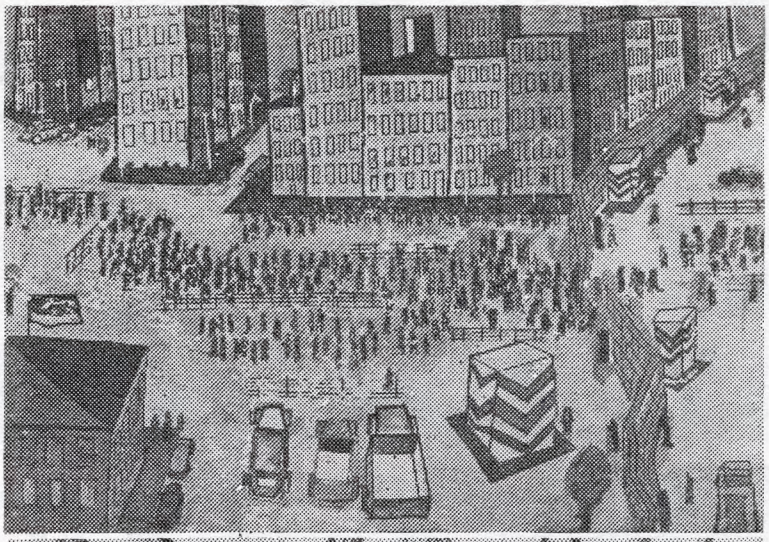

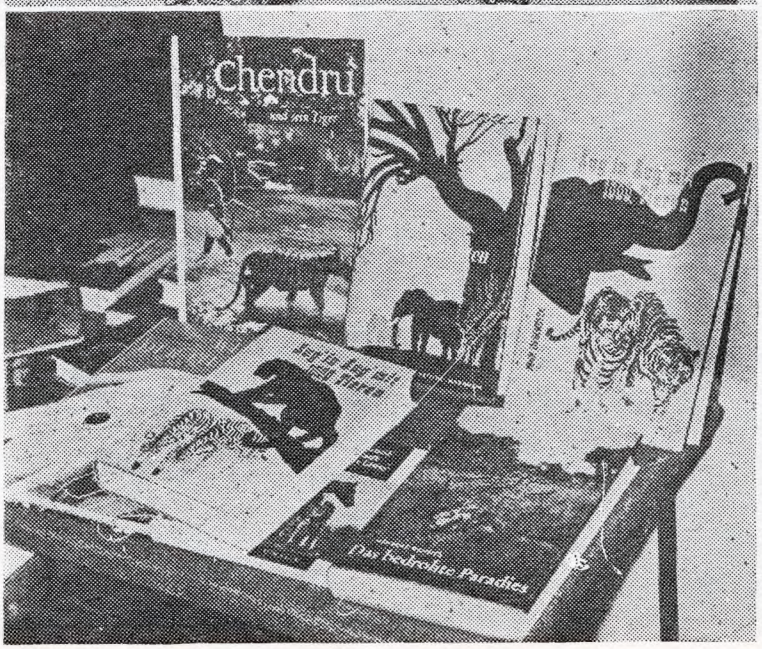

BİR SERGİ BİR YARIŞMA

Uluslararası Çocuk Kitapları Haftası dolayısiyle, her yıl olduğu gibi bu yıl da, Türk-Alman Kültür Merkezi salonlarında bir çocuk kitapları sergisi açılmıştı. Bu serginin yanısıra, geçtiğimiz 16 - 29 Kasım tarihleri arasında, yine aynı salonlarda, Türk ve Alman öğrencilerinin katıldıkları bir resim sergisi ve yarışması düzenlendi. Amacı, İstanbul'lu öğrencilere Berlin'i, Berlin'li öğrencilere de İstanbul'u tanıtmak olan bu sergiye Berlin'den Sağır ve Dilsizler Okulu, Charlottenburg Friedrich-Bayer Lisesi ve Steglitz okulu öğrencileri, Türkiye'den ise İstanbul Kız ve Erkek Liseleri, Alman Lisesi, Ortaköy İlköğretim Okulu, Sağır ve Dilsizler Okulu, Marmara Koleji ve Göztepe Ortaokulu öğrencileri katıldılar.

Türkiye Almanca Öğretmenleri Derneği, İstanbul Eğitim Müdürlüğü ve Türk - Alman Kültür Merkezi'nin önayak oldukları bu sergi ve yarışmanın peşinden, aynı resimler, 1968 Ocak ayında, «Türk Haftası» münasebetiyle Berlin'de de sergilenecektir.

RESİMLER :

YARIŞMAYA KATILAN İKİ TABLO, «UTANÇ DUVARI» Nilgün Borşahin - İstanbul Kız Lisesi öğrencilerinden (üstte) ve «CAMİ» Christiane Ferken (ortada) ile Çocuk Kitapları sergisinden bir köşe (altta).

HATTAT İSMAİL HAKKI İLKOKULU

Bu yılki okul röportajlarımıza İstanbul'umuzun Anadolu yakasındaki bir öğrenim yuvamızdan, Hattat İsmail Hakkı İlkokulu'ndan başlıyoruz. Okulumuz Üsküdar'dan Bağlarbaşı'na giden Selmanipak Caddesi üzerinde. Yavuz Sultan Selim, bu yoldan İran seferine çıkmış.

Okulumuza adını veren Hattat İsmail Hakkı Efendi, güzel el yazısı sanatının büyük ustalarından. Eskiden güzel el yazıları yazan sanatçılara «hattat» denirdi. Okulumuzun değerli yöneticisi sayın Berat Gülen, Hattat İsmail Hakkı Efendi ile ilgili bir hikâyecik anlattı. Büyük yazı ustamız bir gün Üsküdar'dan İstanbul'a geçmek üzere kayığa binmiş. Kayık karşı kıyıya yaklaştığı sırada elini cebine atınca, bakmış ki cüzdanı yanında değil. Kayıkçıya parasını ödemek için ne yapsın? Kalkmış, ufak bir kâğıdın üstüne, eski yazı bir «V» çizip altını imzalamış. Kayıkçıya da: «Al bu harfi, götür, sat.» demiş. Kayıkçının ilkin bu işe aklı yatmamış ama, çaresiz kabul etmiş ve kâğıdı götürüp hem de epeyce yüksek bir fiatla satmış...

(1) Hattat İsmail Hakkı İlkokulu öğrencilerinden bir grup, başlarında okulumuzun müdürü Berat Gülen olduğu halde, okula adını veren ünlü sanatçının portresi önünde.

(2) «Dünya Çocuk Kitapları Haftası» dolayısiyle okullarda düzenlenen sergilerin belki de en güzeli ve en büyüğü okulumuzda açıldı. Bu sergide, yurdumuzda yayımlanan çocuk dergilerinin ve kitaplarının hemen hepsine rastlamak mümkündü. Resimde bir küme kardeşi, yayınlarımız arasında görüyorsunuz.

(3) Okulumuzun Doğan Kardeş'i seven 3 - B'li kardeşleri, Doğan Kardeş'i işte böyle karşıladılar...

(4) 5 - A sınıfında bir kardeşimiz, tabiat bilgisi dersinde bir deney yaparken...

(5) 1'inci sınıfta okuyan mini mini kardeşlerimiz, bir şarkı öğreniyorlar... Şarkının adı: «Ördek».

(6) 4 - B sınıfı öğrencileri matematik dersinde, öğretmenleri Mihrinaz Ürgün'ün bir sorusuna cevap veriyorlar...

Hattat İsmail Hakkı İlkokulu, İstanbul'daki birkaç «Program Geliştirme İlkokulu» ndan bir tanesi. Bu tip okulun başlıca amacı, öğrencileri günümüzün en ileri eğitim ortamı içinde yetiştirmek...

Hattat İsmail Hakkı İlkokulu, İstanbul'daki birkaç «program geliştirme İlkokulu» dan bir tanesi. Bu tip okulun başlıca amacı, öğrencileri günümüzün en ileri eğitim ortamı içinde yetiştirmek. Bu programa göre öğrenciler, ders kitaplarında yazılı olan şeyleri körükörüne ezberlemek yerine, her şeyin nedenini ve nasılını kendileri araştırıyor ve kendi kendilerine öğreniyorlar. Öğretmen ise çocukların kendi kendilerine öğrenmeleri için onlara gerekli koşulları sağlıyor ve rehberlik ediyor. Öğrencilere hazırlop bilgi vermek yerine, bu bilgileri ne yolla elde edecekleri kavratılıyor. Böylece çocuklar, ilgi duydukları konulara yöneliyor, kendi çalışmalarını kendileri plânlıyor ve böylelikle hayata, kendine güvenen, ne istediğini bilen, kendi işini kendi gören birer insan olarak hazırlanıyorlar. Veliler de evde ve okulda ikinci bir öğretmen gibi kullanılmaktan kurtarılmış oluyor.

Hattat İsmail Hakkı İlkokulu on dersaneli, çift öğretim yapan bir okul. Bu dersaneler pek cana yakın, iç açıcı ve rahat edilecek bir şekilde düzenlenmiş. Öğrenciler diğer okullarda olduğu gibi belirli saatlerde teneffüs yapmıyorlar. Buna karşılık hareket etme, dinlenme, eğlenme, tuvalete girme gibi konular çok iyi ayarlanmış. Okulda ilgimizi çeken başlıca yönlerden biri de, öğrencilerde kıyafet tamamen serbes. Okul, renk renk giyimli, cıvıl cıvıl öğrencileriyle neşeli bir çocuk bahçesi...

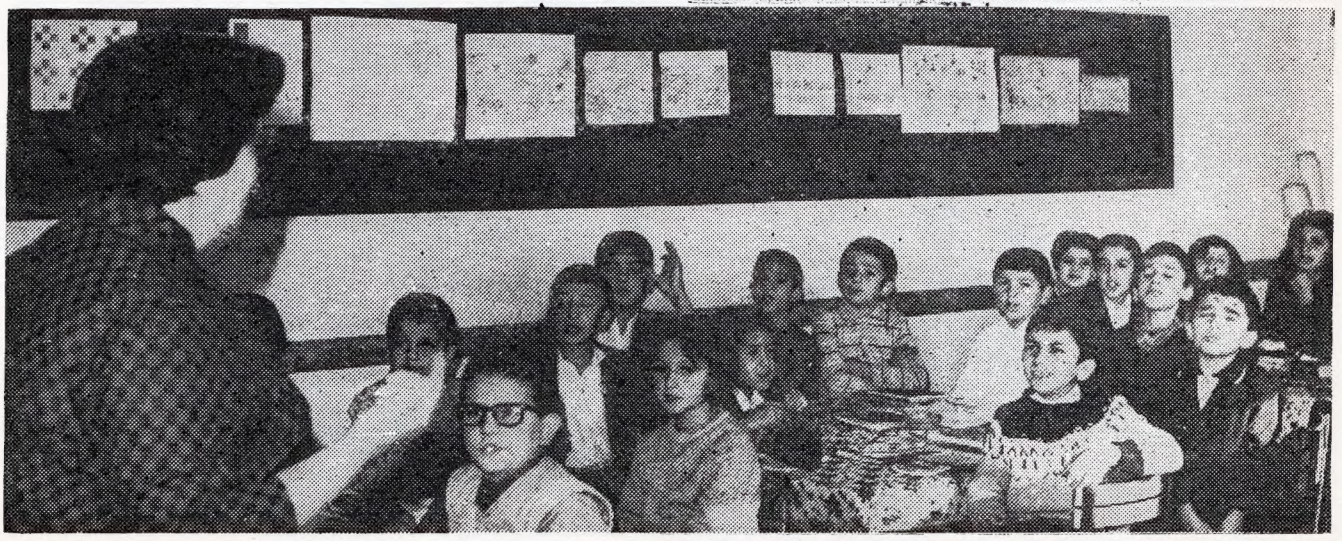

AKDENİZ

AZ SONRA, ŞEYH İŞBİRLİĞİ YAPTIĞI SULTANIN SARAYINA VARMIŞTI...

OLANLARI DUYUNCA, SULTAN ÖFKEDEN KUDURUR...

SULTAN EL MEHDİ ÇILGIN GİBİ, DUVARDA ASILI DURAN KILIÇLARDAN BİRİNİ KAPAR...

EL MEHDİ, DAVRANMASINA FIRSAT VERMEDEN ŞEYHE BİR KILIÇ DARBESİ İNDİRİR...

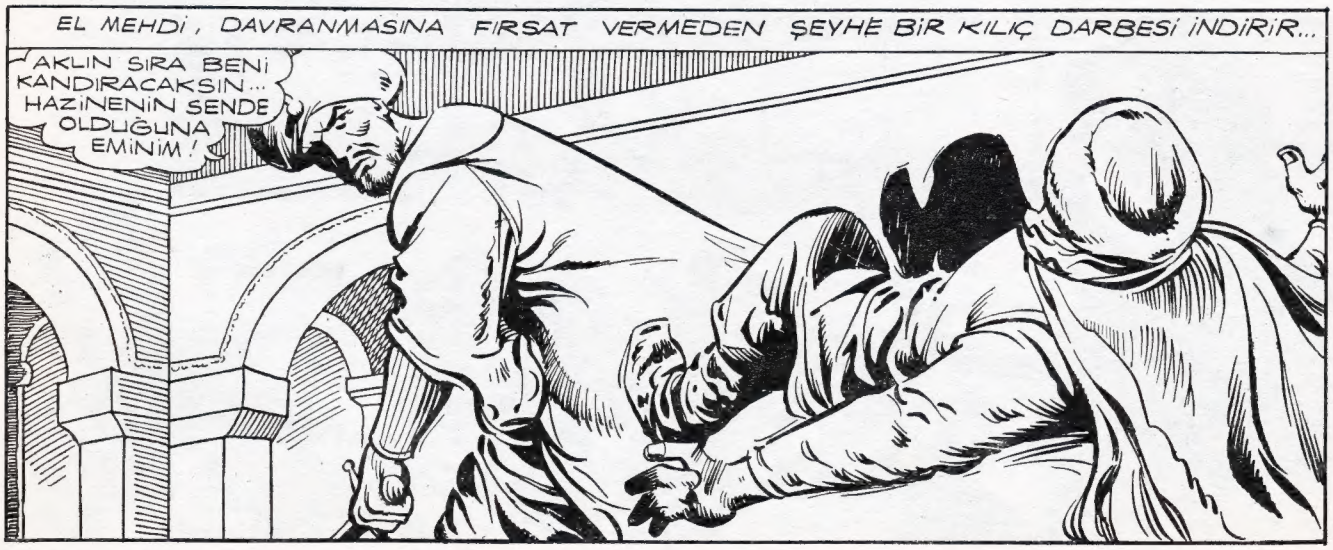

ŞAHİN

8 TRABLUS'TA EL MEHDİ ADINDA BİR ASİ İDAREYİ ELE GEÇİRİR. PADİŞAH TARAFINDAN BU ŞEHRE GÖNDERİLEN ŞAHİN REİS ABDÜL'DEN DURUMU ÖĞRENİR. ŞEYTAN KAYALIKLARI DENİLEN YERDE ASİLERİN SOYGUNCULUKLA ELDE ETTİĞİ HAZİNEYİ BULAN VE ŞEHRE TAŞIYAN ŞAHİN REİS, ŞEYH KASIM'LA EL MEHDİ'Yİ BİRBİRİNE DÜŞÜRMEK İSTER.

KUMANDANI ÇAĞIRTIR VE EMRİNİ BİLDİRİR...

DERHAL ASKERLERİNİ HAZIRLA... ŞEYHİN KAMPINA BASKIN YAPACAKSIN...

BU SIRADA...

HAZİNENİN ÇALINMASI SULTANLA ŞEYHİN ARASINI AÇACAK ABDÜL... BU DA BİZİM İŞİMİZİ KOLAYLAŞTIRACAK!

EVET... BEN DE ÖYLE TAHMİN EDİYORUM... BİRBİRLERİNDEN ŞÜPHELENECEKLER!

BİRDEN KAPI AÇILIR, TELAŞLI BİR ADAM GİRER.

SARAYDA ORTALIK KARIŞMIŞ ABDÜL... NELER OLMUŞ BİR BİLSEN...

ÖZCAN ERALP

EL MEHDİ ŞEYHİ ÖLDÜRMÜŞ DİYORLAR... ASKERLER HAZIRLIK YAPIYORMUŞ... ŞEYTAN KAYALARINDAKİ VADİDE KAMP KURAN ŞEYHİN ADAMLARINA SALDIRACAKLARMIŞ!..

YAŞASIN... TAHMİNİMİZ DOĞRU ÇIKTI ŞAHİN REİS... BIRAKALIM BİRBİRLERİNİ YESİN HAYDUTLAR...

BU İŞ İÇİN DAHA VAKİT ERKEN ABDÜL... BİR PLANIM VAR...

ŞAHİN REİS BİR ATA ATLAR VE ŞEYHİN OBASINA DOĞRU HIZLA UZAKLAŞIR...

ÇOK ŞÜKÜR, GEÇ KALMAMIŞIM...

ARKASI VAR

GÖRÜŞ UZAKLIĞI

Bir trafik kazasının duruşmasına bakılıyordu. Hâkim tanığa sordu:

— Kazanın olduğu yerden 11 metre uzakta durduğunuzu söylüyorsunuz. Şimdi bir de hangi uzaklığa kadar rahatça görebildiğinizi açıklamanız gerekir.»

Tanık:

— «Sabah uyandığım zaman ilk işim güneşe bakmaktır. Güneşin bize 149.500.000 km. uzaklıkta olduğunu söylüyorlar.»

KARGALAR

İki çocuk konuşuyorlardı. Biri:

— «Anneannem öyle korkunç bir korkuluk yaptı ki çiftlikteki bütün kargalar korkup kaçtılar.» deyince öbürü hemen atıldı:

— «O da bir şey mi!» dedi. «Ben de bir korkuluk yaptım. Kargalar korkularından geçen yıl taşıyıp götürdükleri tohumları bile bulup geri getirdiler.»

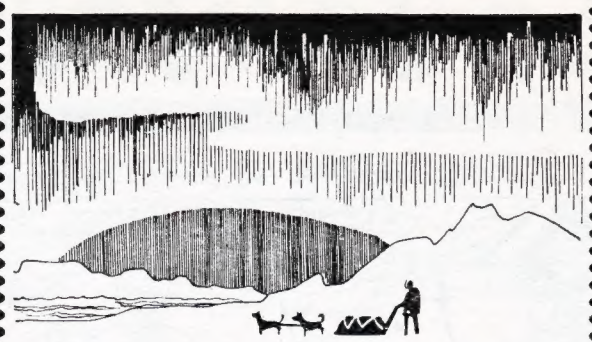

KUTUP ŞAFAĞI NEDİR ?

«Kutup şafağı» geceleyin, genellikle kuzey ülkelerinde ve hatta zaman zaman Kuzey Amerika'da, Virginia bölgesinden geçen enlem üzerinde görülen bir ışık olayıdır. Bu ışık, tıpkı büyük reklâm yazılarında rasladığımız flüoresan tüplerini dolduran neon gazı gibi titreşimler saçar.

Bilindiği gibi, elektrik düğmesi açıldığında, flüoresan lâmbanın içindeki özel gaz (neon) tutuşarak pırıldamaya başlar. Bunun nedeni, neon gazının elektrik yüklü parçacıklarla ısınarak yanmasıdır.

Küremizin yüzeyi çok çeşitli gazlarla çevrilidir. Bunlar arasında neon da vardır. Peki ama, bu gazları tutuşturacak elektrik parçacıkları nereden gelmektedir? Güneşten. Güneş her gün dünyamıza elektrik yüklü parçacıklar gönderir. Bu parçacıklar küremizin üzerinde çember biçiminde toplaşırlar. Sayıları çoğalınca da atmosferdeki gazları yakarak, yağmur halinde Kuzey Kutbu'na yağarlar. Böylece, dış bölümü kırmızıya çalan, ortası sarı, içi yeşilimsi bir ışık kuşağı doğar. Bu ışık, Ayın birinci dördün dönemindeki aydınlığı kadardır.

Güney Kutbu'nda bu olaya «Avustralya şafağı» da derler.

7 YANLIŞ

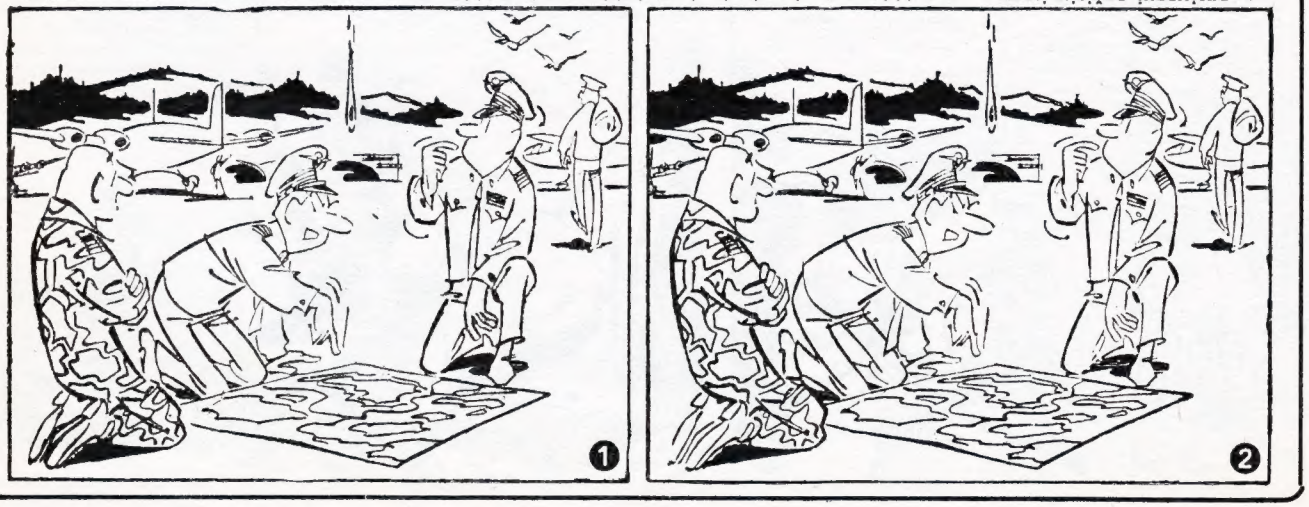

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER — 1) Soldaki uçağın kanadı altında siyah leke var. 2) Soldaki paraşütçünün el parmaklarından biri fazla ve (3) dizinin üstündeki cep daha geniş. 4) Ortadaki pilotun gravatı daha uzun ve (5) kaskatı değişik biçimde. 6) Soldaki uçağın kuyruğunun sağ tarafında kalan ağaç karaltısı daha fazla. 7) Ortada, tepe çizgisi değişik.

KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ

by R. DIRKS

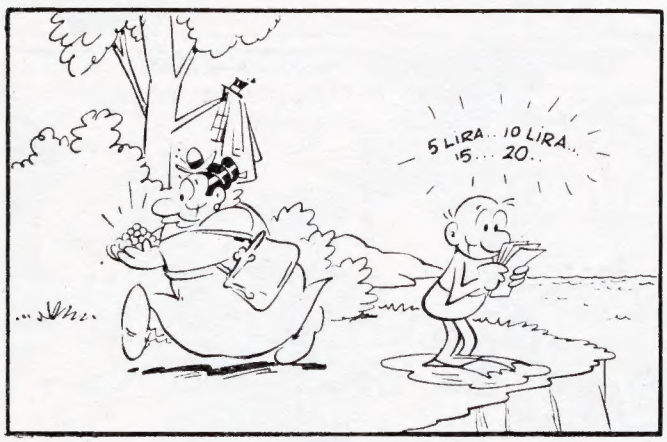

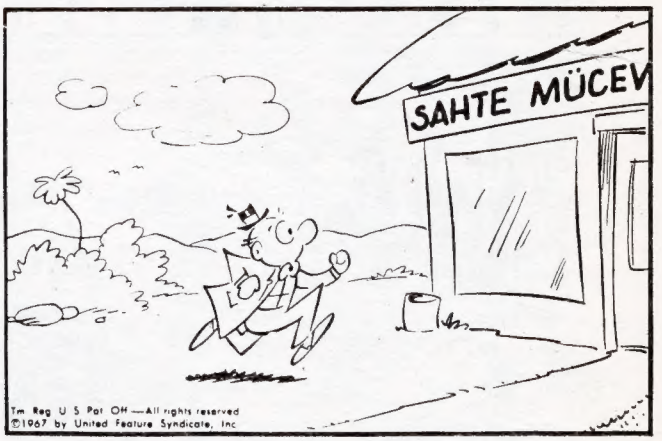

NASREDDİN

8

ARDA, SU MU İSTERSİN? ALLAH RAHATLIK VERSİN..

HANIM! HERİF YATIYOR, ALA KEYİF ÇATIYOR. SAMANLIKTA YAN GELMİŞ, BENZİNE DE KAN GELMİŞ...

BİR İŞ DÖNÜYOR BELLİ, KAPIDAN DİNLEMELİ...

YOK ÇALIŞMAZSA EĞER, ONU BİR GÜZEL DÖĞER. BU BİR HIRSIZDIR DİYE, VERİRİM ZAPTİYE'YE...

EYVAAH.. ÇOK KÖTÜ DURUM KODEŞİ BOYLUYORUM. HAPİSLERE KARNIM TOK ÇALIŞMALI ÇARE YOK..

KOYUVER GİTSİN HANIM, BAŞKA EŞEK ALALIM...

YÜRÜ HEY MISKİN EŞEK, ÇABUK BOSTANA SU ÇEK.

BÖYLE EŞEKLİK OLMAZ. ODUN DA TAŞI, BİRAZ.. TEMBEL GÖRÜRSE NİNE DOPAYI BASAR GENE

İKİ AYAKLI EŞEK, FAZLA ÇALIŞMAK GEREK

DEH..

DEHH..

BİRAZ TAŞI ÇOCUĞU, EĞLENDİR YAVRUCUĞU...

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

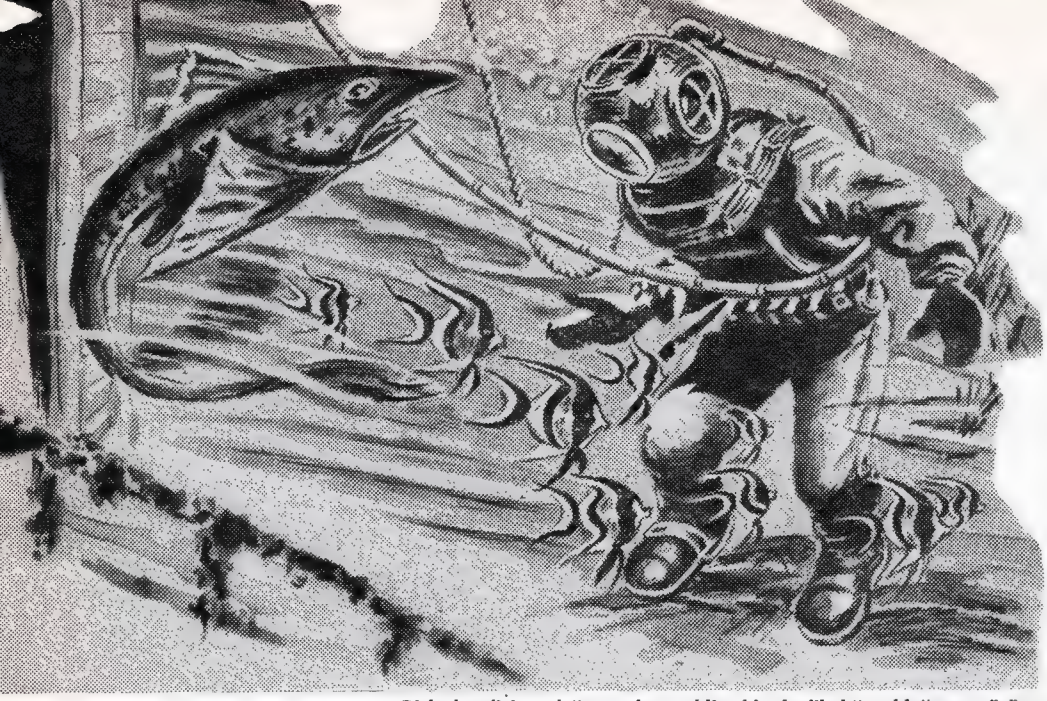

Dirk kendisine doğru gelen şeklin bir kedibalığı olduğunu görünce rahat bir nefes aldı...

— 8 —

BATIK GEMİNİN ESRARI

Yazan: **FRANK CRİSP**

Bu haberin yukardakiler tarafından anlaşılması için dakikalar geçti. Nihayet Dirk'in ayakları yerden kesildi. Bu sırada hava musluğunu biraz daha açmayı ihmal etmedi. Dirk güverte hizasına gelmiş, fakat gemiden birkaç kulaç uzağa düşmüştü. Yukarıya tekrar emir verdi:

— «Kabloları üç kulaç geriye alın!»

Emir aynen yerine getirildi. Şimdi Dirk, kaya gibi sağlam bir zeminin, geminin üzerindeydi ve otuz ayak kadar ilerisini görebiliyordu.

Suyun içinde eşyalar garip şekiller alıyordu. Şu anda Dirk büyük bir vincin önündeydi. Çok ilgi çekici bir gemiydi bu. Teknesinin büyüklüğüne bakılırsa, en azından on tonluk vardı. Bu gemi nasıl olup da bunca deniz yolunu bırakarak Taratara açıklarına düşmüş ve batmıştı. Bir zamanlar denizcilerin pırıl pırıl güneş altında cirit attıkları güvertesi pas içindeydi şimdi, yer yer çürüyüp delinmişti. Artık bu denizaltı mezarlığında, suyun hafif sallantısıyle çanın çıkardığı boğuk ve sağır bir sesten başka çıt yoktu.

Dirk ansızın tepeden tırnağa titredi. Suların ulaşılmaz derinliğinden, bir gongunkini andıran esrarlı ve sesli bir titreşim yükseliyordu. Dirk soğukkanlı bir adamdı ama, gene heyecanlanmaktan kendini alamadı. Bu esrarlı kayalar bölgesine ait söylentiler ve efsaneler birer birer gözünün önüne geliyordu. Dirk, bu esrarı çözmeye ilk kalkışanlardan biriydi.

Bir anda, geminin büyük direğinden doğru hareketli bir şekil ağır ağır ona doğru gelmeye başladı. Dirk bunu dikkatle inceleyince, bir kedi balığı olduğunu görerek rahat bir soluk aldı. O sırada Güney-Rüzgârı'nda bulunanlar büyük bir merak içinde sonucu bekliyorlardı. Birden, denizin üzerinde rüzgâr kuvvetli bir soluk yükseldi ve Kelly'nin haykırışı duyuldu:

— «Bir balina! Bakın, yarım mil kadar ötede!...»

Ötekiler, denizin üstünde ince bir bulut tabakası farkettiler. Birkaç saniye sonra kapkara ve ışıltılı bir balina sırtı belirdi. Derken bunu bir ikincisi takip etti.

Jim derhal telefona sarıldı:

— «Dirk, dikkatli ol! Balinalar çok yakınında!»

Dirk söylenenleri doğru dürüst anlayamadı. Bu arada balina kayboldu, sonra gene yüze çıktı. Yüze çıkar çıkmaz da ciğerlerini olanca gücüyle şişirerek havaya bir fıskiye gibi sular fışkırttı. Şu anda geminin altından dalacak olsa işleri bitikti. Mac Donald ile Loti, balinayı kaçırmak ümidiyle, ellerine geçirdikleri iki boş bidonu canavarın üzerine attılar. Kelly silâha sarılarak:

— «Şu mendeburu bir kurşunda temizliyelim», dedi.

Mac Donald, Kelly'nin kollarına sarılarak haykırdı:

— «Sakın ha, böyle bir şey yapayım deme! Balinayı büsbütün çileden çıkarırsın...»

O sırada Dirk, balinanın dalıp çıkarken meydana getirdiği tazyik yüzünden dibe, çamur tabakasının içine düştü. Fakat bereket versin kompresör sayesinde çarçabuk dengesini sağladı. Bir yandan da Jim kendisini yukarıya çekmeye başladı. Dirk suyun yüzüne çıktığı zaman baygın vaziyetteydi. Bu yüzden batık gemiye ait tek kelime söyleyemedi. Kelly ise adamlarını alarak Fiafia'ya döndü.

Ertesi sabah Dirk kendini çok daha iyi hissediyordu. Sağlam yapısı sayesinde daha böyle birçok serüvenlerden kurtulmuştu. Bununla beraber yatıp uyumayı tercih etti. Saat ona doğru Crane ile Saki, beraberlerinde iki yerli daha olduğu halde Dirk'i dolaşmaya geldiler. Jim ise bugün dalış yapılmayacağını kesinlikle bildirdi.

Crane hiçbir şey söylemedi. Saki ile birlikte «Güney-Rüzgârı»nın güvertesinde sanki kendi gemileriymiş gibi bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladılar. Son derece sevimsiz bir görünüşü olan Crane, sinsi sinsi çevresine bakınıyor, kendince birşeyler arıyordu. Melanezyalı Saki ise kaşla göz arasında soyunmuş ve bir şortla kalmıştı. Crane ansızın Jim'e yaklaşarak:

— «Kardeşiniz batık gemi hakkında bir şey söyledi mi?»

— «Dirk benim kardeşim değil, amcamın oğlu. Şu anda dinleniyor. Dalış sırasında neler gördüğünü henüz öğrenmiş değiliz.»

Saki sırnaşık bir gülümsemeyle:

— «Balinayla boğuşmaktan mı bu hale düştü, ne dersın, ha?»

— «Onun yerinde bir başkası olsaydı canını zor kurtarırdı.»

Saki alayla:

— «Yaman delikanlı, desene!» dedi.

Tam bu sırada gemide bir kızılca kıyamet koptu. Treacle avaz avaz bağırıyordu:

— «Sen var hemen mutfaktan çıkmak, pis maymun! Yoksa şimdi seni ben köpek balığı gibi doğramak!»

O anda Saki mutfaktan fırladı. Peşinden elinde satırıyla Traecle göründü. Aralarında bir kovalamaca başladı. Derken, Saki bir şimşek hızıyle bıçağını çekti. Durumun kötüye gittiğini gören Crane, tabancasını çekerek haykırdı:

— «Saki, bırak o bıçağı elinden, yoksa şimdi gebertirim seni!»

Jim'in gözünün önüne, Katalonga körfezinde Kelly ile ilk karşılaşmaları geldi. Saki de onunla beraberdi ve cakalı bir tavırla kemerindeki bıçağı okşuyordu...

Jim gayet sakin, olanları seyrediyordu. Saki bıçağını kemerine soktuktan sonra Crane emretti:

— «Haydi, derhal sandala dön!»

Saki hemen küpeşteden sıçrayıp kendini olanca yükseklikten sandala bırakıverdi. Ardından Jim, Treac'le dönerek:

— «Haydi bakalım, dedi, sen de doğruca mutfağına. O satırını da bir daha elinde görmiyeyim! Ölümüne susadın galiba!»

Bu sert emir Treacle'nin aklını başına getirdi. Zenci homurdanarak mutfağına döndü. Grane tabancasını kılıfına soktuktan sonra:

— «Bu Saki'yi fazla kızdırmaya gelmez, dedi. Kabahat sizin zencide. Ben araya girmesem Saki onu öbür dünyaya yollardı.»

Jim sıkıntılı bir yüzle:

— «Canım, sizinkinin de mutfakta ne işi vardı? Hem Treacle satırı öldürmek için değil, korkutmak maksadıyle kullandı.»

Jim düşünceli bir tavırla işinin başına döndü. O anda gözünün önüne, Katalonga körfezinde Kelly ile ilk karşılaşmaları geldi. Saki de onunla beraberdi ve cakalı bir tavırla kemerindeki bıçağı okşuyordu. Jim birden, Tokumai hastanesinde ölen kaza kurbanını hatırladı... Saki üzerindeki şüpheleri büsbütün arttı. Dirk ile bu konuda bir konuşma yapmaya karar verdi. Bu şüpheli ve tehlikeli adamlarla işbirliği yapmamak herhalde çok daha hayırlı olacaktı.

(Devamı var)

ATOM TEORİSİNİ İLK ORTAYA ATAN BİLGİN

John DALTON

Hayatı ve ilgi çekici buluşları

2

Dalton 1793 yılında daha henüz 27 yaşında iken Manchester şehrindeki New Kolej'e profesör oldu. Burada şöhreti gittikçe artıyordu.

Dalton gazlar, buhar kuvveti, meteoroloji ve kimya konularında hazırladığı raporları çeşitli cemiyetlerde bilginlere okuyordu.

Din bakımından Dalton hristiyanlığın Quaker denen mezhebine mensup ve bunu belirtecek şekilde tokalı ayakkabılar, uzun çorap, geniş şapka giyer ve gümüş başlıklı bastonu ile şehrin sokaklarında dolaşırdı. Elinde uzun piposunu içer, bir taraftan da gelip geçen herkese selâm verirdi.

Dalton'un üstün bir düşünme kabiliyeti vardı. Bazan laboratuvarda oturup saatlerce düşünceye dalardı.

Dalton en büyük buluşlarını bu uzun düşünme sralarında yapmıştı. Bütün bunların sonucu olarak da ortaya atom teorisi çıkmıştı. Böylece Dalton ortaya yepyeni bir tez ortaya atıyordu.

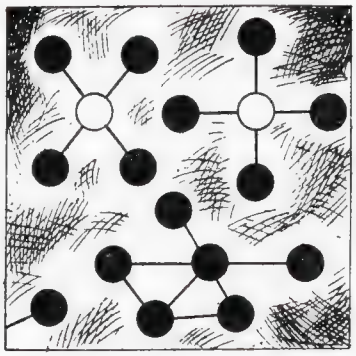

Dalton'a göre maddeler çok küçük parçacıklardan meydana geliyordu. Bu küçük parçacıklara atom adını verdi. Bütün maddelerin bir atom ağırlık cetvelini hazırladı. Bugünkü modern kimyanın esasını bu cetvel teşkil eder.

Dalton'a «atomun dahî babası» adını verdiler.

Yeni Kolej Manchester şehrinden başka yere taşınınca Dalton işsiz kaldı. Ufak bir yer bulup kapısına bir levha astı. «Özel Matematik Dersleri verilir.» Ona İngiltere'nin bir çok üniversitesi, derneği ve Avrupa'dan bir çok öğrenim müessesesi unvanlar verdi. Ama bütün bunlar ona para getirmemişti.

Dalton hiç evlenmedi. Bir gün bulunduğu şehrin kilisesi önünden geçerken rahibin karısı ona «niçin evlenmiyorsunuz?» diye sordu. Dalton «bilmem hiç düşünmedim,» dedi, «ama isterseniz bir aile ferdi gibi sizlerle kalayım.» Dalton kiliseye ait evde, kendisine verilen odada 26 yıl oturdu.

Dalton tutumlu bir adam olarak tanınırdı ama eline para geçtiği zaman harcamasını da bilirdi. Haftada bir kere de Manchester şehrinin tanınmış eğlence yerlerinden birine gider, burada arkadaşları ile devrin sevilen top oyununu oynardı. Bunu bilim konusundaki çalışmalarından ayırdığı zamanda yapardı.

Dalton'un düzenli bir hayatı vardı. Her şeyi aynı saatte yapmaya dikkat ederdi. Komşuları, saatin kaç olduğunu bilmek isterseniz Dalton'a bakın derlerdi. Dalton evinde penceresi dışına astığı kendi yapısı termometreye her gün aynı saatte bakardı. Bu 60 yıl devam etti. 77 yaşındayken öldü.

- S O N -

40 CAROL'UN AMCASININ OĞLU ALFİ BÜYÜK BİR MUCİTTİR. İCATLARINDAN BİRİ DE KATLANABİLEN OTODUR. AVUKAT HARRİ BARRİ İLE EŞİ İCATLARI ELE GEÇİRMEK İSTEMEKTEDİRLER.

YILDIRIM

ALFİ'NİN EŞİ DEBBİ'Yİ AVUKAT BARRİ'NİN EŞİ MİNKS KANDIRMAYA ÇALIŞMAKTADIR.

KOCANIZIN DEHASINI, KOCAMIN İŞ KABİLİYETİ İLE BİRLEŞTİRİRSEK İKİ AİLE DE YAKINDA ZENGİN OLURUZ

GÜZEL BİR FİKİR ALFİ'YE SÖYLERİM, YARINDAN TEZİ YOK KOCANIZLA GÖRÜŞSÜN.

BİRKAÇ SAAT SONRA.

BUNLARI NOKSİT'E ANLATMAK LÂZIM KARICIĞIM...

BARRİ, KONSTANZA GEGEGENİNDEKİ DOSTU NOKSİT'İ ARADI...

ALO NOKSİT... ALFİ ADINDA KIYMETLİ BİR MADEN BULDUK. ADAMIN ELİNDE BİZİ MİLYONER EDEBİLECEK ŞAHESER İCATLAR VAR.

ÇOK GÜZEL BARRİ... ACABA BU ALFİ DENİLEN ZAT, KONSTANZA GEZEGENİNDE, PATENT VE TELİF HAKKI KANUNLARININ SÖKMEDİĞİNİ BİLİYOR MU?

ALFİ BENCE ANASININ KUZUSU. BÖYLE ŞEYLERE KARŞI BİLGİSİ OLDUĞUNU SANMAM. SEN ONU BANA BIRAK..

ERTESİ GÜN.

İŞTE, İSTEDİĞİNİZ VEKÂLETNÂME, BAY BARRİ. ARTIK, BÜTÜN İŞLERİMİ SİZ İDARE EDECEKSİNİZ..

TEŞEKKÜR EDERİM BAY ALFİ... VAZİFEMİ BAŞARMAYA ÇALIŞACAĞIM...

AMAN ALLAHIM!.. BU KAĞIT SAYESİNDE YAKINDA MİLYONER OLACAĞIM...

O SIRADA, GEZEGENLER ARASI BİR İCATLAR SERGİSİ AÇILMIŞTI...

NOKSİT-BARRİ-ALFİ ŞİRKETİ DİYE BİR ŞİRKET İLK DEFA DUYUYORUM... BU OTOMOBİLİN MERİH İÇİN HAKKINI SATIN ALALIM..

BAŞÜSTÜNE ŞEF. DERHAL MEŞGUL OLURUM

NOKSİT-BARRİ VE ALFİ ŞİRKETİ

© by NAT'L News Syn., Inc of America NNS

ŞİRKETİN TEMSİLCİSİ BENİM. SİZE BU KATLANABİLİR OTOMOBİLİN MERİH'TE YAPILMA HAKLARINI SATARIM..

KAPTAN

O SIRADA, HALK SERGİDE TEK KİŞİLİK PORTATİF OTOMOBİLİ HEYECANLA SEYREDİYORDU...

BARRİ ANLATIYORDU...
EVET, SİZE BU PORTATİF OTOMOBİLİ MERİHTE YAPMAK HAKKINI SATARIM. AMA BU SİZE PAHALIYA MALOLUR.

AFFEDERSİNİZ BAY BARRİ GEZEGENLER ARASI ANTLAŞMALARA GÖRE YENİ İCATLAR, GEZEGENLER ARASINDA GAYET UCUZA VERİLECEKTİ...

EVET, AMA, BU İCADIN PATENTİ KONSTANZA GEZEGENİNDE ALINMIŞ. ORASI BU TİP ANLAŞMALARA YANAŞMIYOR, BİLİYORSUNUZ...

BİRAZ SONRA BARRİ ORTAĞI NOKSİT'İ TELEVİZYONLU TELEFONDA ARADI...
AH, DOSTUM... MERİH'LİLERİ GÖRMELİYDİN... BEN YÜKSEK PARA İSTEYİNCE NASIL KOPÜRDÜLER. AMA, BİR GÜN İSTEDİĞİM PARAYI ÖDEYECEKLER

BARRİ, ALFİ'YE DE LÂZIM GELENİ ANLATTI...
BÜYÜK BİR İŞ ÜZERİNDEYİM BAY ALFİ... YAKINDA ZENGİN OLACAĞIZ!

DÜNYA EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNDE...
MERİHLİ İKİ BEY SİZİ GÖRMEK İSTİYOR, ALBAY FLEMİNG

DÜNYA İLE ARAMIZDA, İCATLARI KÂR ALMADAN DEĞİŞ TOKUŞ ETMEK İÇİN BİR ANTLAŞMA VAR... NİÇİN BUNU BOZDUNUZ?

ALFİ ADINDA BİR MUCİT, YENİ İCADINI İLKİN KONSTANZA GEZEGENİNE SATMIŞ.
KONSTANZA BİZLE ANTLAŞMAYA DAHİL OLMADIĞI İÇİN, MİLYONLAR İSTİYORLAR!

MERAKLANMAYIN BEYLER, BU İŞİ HALLEDERİM BEN
ALFİ, YILDIRIM'IN TANIDIĞI. O HALDE, BU İŞİ YILDIRIM'A HAVALE EDERİM
GEORGE TUSKA
DEVAMI VAR

CANKURTARAN

Cankurtaran kursunda bana üzerinde deney yapılacak bir kobay gözüyle bakıyorlardı...

Ruth Me Kenney'den çeviren SEMRA TUNA

Çocukluğumda o gölde nasıl boğulmadığıma hâlâ şaşıyorum.

Babam kız kardeşimle beni kuzey Michigan'da bir balıkçı kampına götürmüştü. Eileen 9, ben 10 yaşındaydım. Babam bütün gün gölde balık avlamaya gider, akşama eli boş dönerdi. Bir gece hevesi daha arttı. Hava kararıktan sonra yine balığa çıktı. Biz de küçük sandalımızı alıp arkasından gittik.

Karanlıkta kürek çekmekten canımız sıkıldı. Oyun olsun diye ayağa kalkıp kayığı sallamaya başladık. İşte bu oyunun sonunda ben 'cup' diye suya düştüm. Eileen'in her zaman dediği gibi «iyilik damarları kabardı.» Yalnız küreklerden birinin ucunu bana uzatırken şaşkınlıkla 'küt' diye burnuma indirdi.

Acıdan dosdoğru suyun dibine indim. Eileen iyice korkmuş olmalıydı. Neyse suyun soğukluğu beni çabucak kendime getirdi. Az sonra yüze çıktım. Kuvvetim azalmıştı, ama gayret etsem sandala kadar yüzebilirdim. Tam bu sırada Eileen ikinci bir kahramanlıkla işe girişti. Küreğin ucunu bana uzatırken yine kafama indirdi. Kurşun gibi suyun dibini boyladım. Aklımdan geçen tek düşünce öz kardeşimin beni öldürmek istemesiydi.

Eileen'e gelince, benim sulara gömüldüğümü görüp hemen o da sandaldan atlamış. Ben o arada başımı sudan çıkarmış, sandala doğru yüzüyordum... Eileen'i elime geçirsem parçalıyacaktım.

Sandaldan bakınca suyun içinde beni aradığını gördüm. Bir taraftan da avaz avaz bağırıyordu. Tam sandalın çapası ile kardeşime saldıracağım sırada babam yetişti. Bu olayların sonunda en canımı sıkan şey Eileen'in bir kahraman olarak tanınmasıydı. Babam kampta herkese hayatımı kurtardığını söylemişti. Kamp adına ona madalya bile vereceklerdi.

Bu olaydan sonra bir daha kimseyle sandala binmemişimdir diye düşüneceksiniz, ama öyle olmadı. Eileen'in küreği kafama indirmesi cankurtaran kursunda çektiklerimin yanında hiç kalır.

O korkunç kursa devam ettiğim yıl 14 yaşındaydım. Yaşıtlarıma göre fazla büyümüş, kocaman bir kız olmuştum. Diğer küçük cankurtaran adaylarının kurtarmaya hazırlandıkları büyük insanlardan biri gibiydim. Doğrusunu isterseniz bana üzerinde deney yapılacak bir kobay gözüyle bakıyorlardı.

İlk derslerde boğulan kişiyi bir elle tutup öteki elle yüzmek öğretiliyordu. Arkasına geçip kolunuzu boynundan doluyor, başını kendi köprücük kemiğinize dayıyarak yüzünün suyun dışında kalmasını sağlıyordunuz.

Öğretmen bunları anlatırken güç görünmüyordu, ama kızlar ahtapot gibi boğazıma sarıldıkça yüzüm dalgaların altında kalıyordu. Öğretmen megafonu almış:

— «Olmuyor, öyle değil Detsy! Kızın başını daha yukarda tut,» diye bağırıyordu.

Ben çırpınıp Betsy'nin elinden kurtuluyor, hava almak için başımı çıkarıyordum. Öğretmen bunu hoş görmüyordu.

— «Olmaz böyle,» diyordu. Betsy seni o şekilde kıyıya götürecek. Karşı koyma temrinlerini altıncı derste uygulayacağız.

Bir zaman sonra su altında 40 saniyede soyunma dersine geldik. Öğretmenle yanında saat tutan biri boğulma sırası olan öğrenciyi kayıkla derin sulara götürüyorlardı. Onu kurtaracak olan lâstik ayakkabılar, çorap, pantolon ve bulûzla suya dalıp çabucak soyunmaya çalışıyordu.

Benim istenilen biçimde bulûzum yoktu. Kız kardeşiminkini giydim, ama bana dar geldi. Şişkin bir sosise benzedim.

Suya atlar atlamaz ayakkabılarımı çıkardım. Çoraplarımı ve pantolonumu çıkarmam da güç olmadı. Sıra bulûza gelince soluğum kesilmeye başladı.

Bulûz önden kapalı ve uzun kolluydu. Baş geçecek yeri dardı. Ancak sıyrılarak giyilip çıkarılıyordu. Tabii işler yolunda giderse böyle yapabiliyordunuz. O zaman boynuma kadar sıyırdıktan sonra yüzüme yapıştı kaldı. Ne yaparsam yapayım bir türlü çıkaramıyordum. Ciğerlerim patlayacak gibiydi. Kurs sonundaki imtihan, başkalarının hayatını kurtarmak, her şey gözüme önemsiz göründü o an. Suyun altında duramadım. Bulûz başıma iyice dolanmıştı. Yardım istemek için bağırayım derken boğazımdan bir iki boğuk ses geldi. Yüzemiyordum. Tekrar suya battım. Sularla beraber bulûz da ağzıma tıkanıyordu.

Bir daha suyun yüzüne çıkıp battım. Gücümün sonuna gelmiştim. O sırada saat tutan kız öğretmene 85 saniyeden beri su altında olduğumu söylemiş. Eminim, bu öğretmenin hoşuna gitmemiştir. Çünkü hiç mayosunu ıslatmak istemezdi. Yine beni düşünmüş olacak ki megafonla diğer kızlara kurtarsınlar diye bağırmış.

Kurtarılmam kolay olmadı. Bilmedikleri güç bir durumla karşı karşıya bulunuyorlardı. Şimdi belki bunu ders kitaplarına geçirmişlerdir. Belki de paragraf şöyle başlar: «Sıkı bir bulûz başına dolanmışsa ve bunu çıkaramıyorsa...

Beni öğretmenin bulunduğu kayığın yanına götürdüler. Çakısı ile bulûzu kesti. Sonra 2 No'lu yüzdürme şeklini uyguladı, yani beni kayığa bağlayıp suyun içinden karaya çekti. Orada suni solunum yaptırsınlar diye tekrar öğrencilerin eline bıraktı.

Bu olaydan sonra kurstan ayrılacaktım, ama «başladığı işi bitiren disiplinli bir kız olduğunu göstermen gerek» dediler. Yoksa büyüyünce topluma yararlı olamazmışım.

Bu yüzden 6 ncı derse yani «karşı koyma» ya katıldım. O gün derse geç kalmıştım. Gölde uygulamaya geçilmeden önce kumsalda verilen bilgileri öğrenemedim.

Öğretmen beni görünce gülümsedi:

— «Seni bekliyorduk,» dedi.

— «Niçin» diye sordum. Bir daha kobay yerine konulmak istemiyordum.

Öğretmen anlatıyordu :

— «Epeyce açıldıktan sonra boğuluyormuş gibi bağıracaksın. Birisi yanına gelecek. Seni kolayca yüzdürüp karaya çıkarmasına karşı koyacaksın. Başından tutmaya, suya batırmaya çalış.

Hoşuma gitmişti. İki haftadır bana işkence edenlerin birinden öç alma fırsatı çıktı diye seviniyordum.

«Paniğe kapılmış yüzücü»yü kurtarmaya gelen uzun boylu, sıska bir kızdı. Onu kolayca alt edeceğimi umuyordum. Bütün kitabı okuduğunu, o sabah dersi çok iyi dinlediğini nereden bileyim! Yanıma yaklaşınca boynuna sarıldım. Tırnaklarını olanca kuvvetiyle ellerime batırdı. Hemen boynunu bırakıp bağırdım:

— «Oyun bozanlık yok.»

— «Kitapta yazıyor,» diye neşeyle karşılık verdi. «Hadi gel, batır beni.»

İnanır mısınız, beni ısırdı. Yine de bir şey gelmedi elimden. Kolunu boynuma dolayıp beni yüzdürmeye başladı, ama tam yenilgiye uğramamıştım henüz. İki üç kere onu batırdım. Sonuncusunda başıma vurdu ve beni kıyıya çıkardı.

Uyguladığı metotları kitaptan öğrendiğini söylediğinden olacak benden özür dilemedi, ama ben öcümü aldım. Bir gece Eileenle topladığımız kurbağaları yatağına doldurduk. Daha neler yapmadık ki... Onu korkutmak çok kolaydı zaten. Hep «büyüdüğü zaman başına bir kötülük gelse» derdim. Bu dileğim yerini buldu. Büyüyünce onu gerçekten cankurtaran yaptılar.

Kâğıt ve Eğlence

MERDİVEN

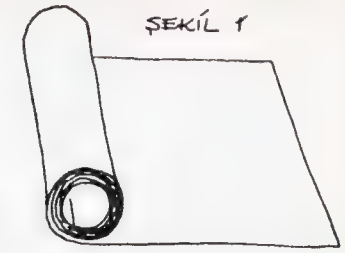

ŞEKİL 1.

Boyu eninin 10 katı olan bir kâğıt alınız. 12×120 cm. size uygun bir ölçüdür. Şekildeki gibi kâğıdı yuvarlayın. Ortadaki boşluğun çapı 1,5 cm. kadar olmalıdır. Büktüğünüz kâğıdın açılmaması için ucunu zamkla yapıştırın.

ŞEKİL 2.

Kâğıt borunun ortasından bir kısmını kesip çıkarın.

ŞEKİL 3.

Masanın üstünde boruyu şu şekilde bastırın.

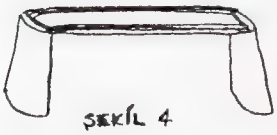

ŞEKİL 4.

İki ucu aşağıya doğru bükün.

ŞEKİL 5.

Bükülü uçları bir elinizle tutarken öteki elinizle kestiğiniz yerin altında görülen kat kat kâğıtların en üstteklini çekin. Sonra diğer katları da çıkarın. Bunlar merdivenin basamaklarıdır. Bütün basamaklar çıktıktan sonra yan parçaları düzeltin.

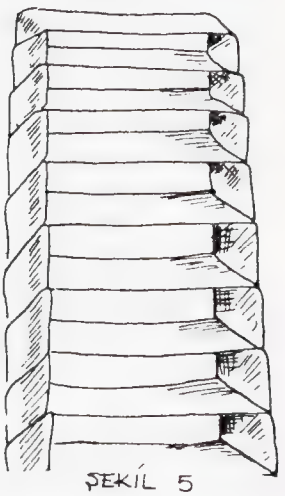

HİLMİ YENER: Lefke - KIBRIS. **(17 yaşında. Batı müziğini, gezmeyi ve basketbolü seviyor. Ana vatandan arkadaş edinmek istiyor).**

MURAT TUNCEL: Yenidoğan Cad. 36/B — ANKARA **(13 yaşında. Spor ve müzikle ilgileniyor. İngilizce biliyor.)**

MUSTAFA YİĞİT: Lefke - KIBRIS. **(18 yaşında. Spordan, Türk ve Batı müziğinden hoşlanıyor. Seyahati seviyor. Ana vatandan arkadaş edinmek istiyor.**

HAKKI ÖZSARAÇ: Kabataş Erkek Lisesi 3 Fen B. No. 2258, Ortaköy — İSTANBUL. **(18 yaşında, hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. İngilizce biliyor.)**

REFİK ANER: Kabataş Erkek Lisesi 2 Fen B, No. 490, Ortaköy - İSTANBUL. **(17 yaşında. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. İngilizce biliyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Bir kış sporu. 2) Bayramlarda kurulur. 3) Bir şeyin geçtiği yerde kalan belirti, tersi taşınılan şeyler. 4) Kırmızı, tersi herkesin «ben» derken anlattığı tinsel varlık. 5) Piyanodan önce kullanılmış olan klavyeli ve maden sesli bir çalgı. 6) Tuna'nın kollarından biri. 7) Tropikal bölgelerdeki denizlerde kesiksiz esen bir takım rüzgârların adı. 8) Yeryüzünün denizle örtülü olmayan kısımları.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Timur'un lâkabı. 2) Avrupa'yı titreten Hun İmparatoru. 3) Mevsimlerden biri, bir Türk boyu. 4) Beyaz, parmakların arasında ez. 5) Vilâyet. 6) Sanat ve bilim eserlerinin sergilendiği yer, tersi çok değil. 7) Bir şeyin yüzlerinden herhangi birinin baktığı yan, en küçük rütbeli asker.

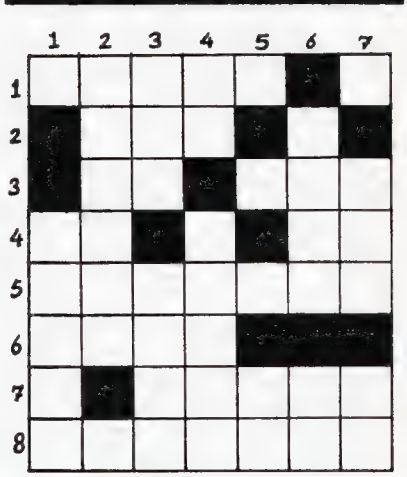

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) Kamara. 2) Komi. 7) Ütüle. 8) Bala. 9) Aya. 10) Eye. 11) Ada. 12) Esi. 14) Zarife. 16) Alan. 17) Ali. 18) Adale.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Kolera. 2) Ama. 3) Rüya. 4) Ata. 5) Ulusal. 6) Kaya. 8) Beze. 9) Ade. 11) Afi. 12) Ela. 13) İne. 15) İl. 16) Ad.

OKUYUCU KÖŞESİ

İÇİNE PUL KOYDUĞUNUZ
«KİTAP İSTEME»
MEKTUPLARINIZI
T A A H H Ü T L Ü
OLARAK GÖNDERİNİZ

KIBRIS

Sen benim öz yurdumun bir parçası,
Yüreğimde yatan bir yıldızısın;
Seni benden ayırmak için karşıma,
Bir değil, yüz değil, bin düşman çıksın.
Etimsin sen benim, kemiğimsin, kanımsın,
Sen benim Kıbrısım'sın...

FEHMİ ÇINAR
(Hacettepe İstiklâl İlkokulu, 2/D öğrencisi - ANKARA)

KAR

Lâpa lâpa kar yağdı
Bugün bahçe ak oldu,
Dersten çıkan
çocuklar
Karlı bahçeye doldu.
Koşuşarak yerlerden
Avuçla kar kaptılar,
Kapıların yanına
Kardan adam
yaptılar.

GÜLŞEN KÖRÜKÇÜ
Merkez Ferit Paşa İlkokulu son sınıf öğrencisi - KONYA

KIŞ

Kış geldi,
Hoş geldi,
Kar'ı candan istedik
Yağınca çok sevindik
Ama soğuk olmasın,
Kuşçağızlar
donmasın.
Ne olur Allahım,
Bütün evler
Yaz gibi sıcak olsun.
Sadece sokaklar
Bizim için karla
dolsun...

GÜRCAN DOĞUŞ
İncirli İlkokulu 5/B öğrencisi, ETLİK — ANKARA

KÖPEĞİM

Gece olunca,
Bizler yatınca,
Sen uykusuz kalırsın,
Hep bizi beklersin.
Yabancı bir ses
duyunca,
Havlar, kaçırırsın.

SABAHATTİN PİŞKİN
(Yeni Mahalle, Bahçelievler S. No. 1/A TAVŞANLI)

KIŞ

Rüzgâr şaklatıyor kamçısını,
Çınlıyor pencereler, kapılar;
Buzlar sarkıyor tavanlardan,
Çünkü kış geldi artık.

Kimseler yok sokaklarda,
Denizler kalkıyor şaha,
Şimşekler çakıyor göklerde,
Çünkü kış geldi artık.

Dumanlar çıkıyor bacalardan,
Yağıyor kar lâpa lâpa,
Herkes pencerelerden bakıyor,
Çünkü kış geldi artık .

Sokaklarda aç köpekler dolaşıyor,
Uzaklarda beyaz bir yorgan devam ediyor,
Güneş eskisi gibi ısıtmıyor,
Çünkü kış geldi artık.

LEVENT İNAL
(Mahmutpaşa İlkokulu 4/A öğrencisi - İSTANBUL)

KAR

Besbelli kar,
Çok seviyor tabiatı,
Onun için yavaşçacık
Öpüyor toprakları.
Uyu benim yavrum diyor, uyu...
Ve her şeyi
Bembeyaz bir yorganla örtüyor...

MİNE ILGICI
(Arnavutköy İlkokulu, 5/B öğrencisi - İSTANBUL)

MUSTAFA KEMAL

1881'de doğdu...
Okudu, adam oldu,
Düşmanı yurdumuzdan kovdu,
Etrafı nura boğdu...

Gelip geçti günler...
Halk sevinçten Mustafa Kemal'in
Adını söyler, sözünü dinler...
«Ordular, ilk hedefiniz
Akdeniz'dir, ileri!»
Bunu duyan düşmanlar
Dörtnala kaçıp gitti...

ANNECİĞİM

Geceleri rüyamda,
Bana ninni söylerdin...
Anne yüreği bu,
Kalbine düşer bir korku!
Oğlum okusun diye
Ne yer, ne içer;
Oğlum adam olsun diye
Kendini helâk eder...

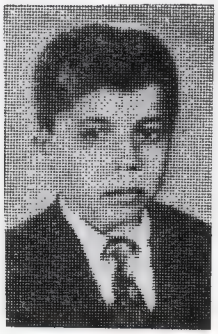

ÖMER BURSALI
(Işık Lisesi Orta Kısım öğrencilerinden - İSKENDERUN)

AYDEDE

Gece gündüz döner
Göründüğü geceler,
O kaybolunca gökyüzü
Olur zindandan beter...

Ayın başında tekrar
Olur bir nazlı hilâl,
Dolunay olup da büyüdü mü
Ne güzel ışık saçar...

ZEYNEP ATİK
(Yavuz Selim İlkokulu 5/A öğrencisi - İST.)

Bilmece Bildirmece

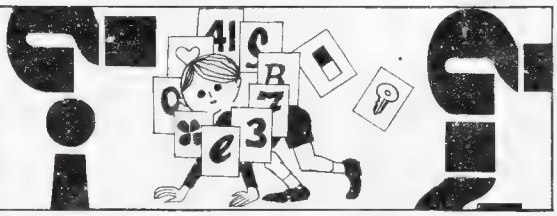

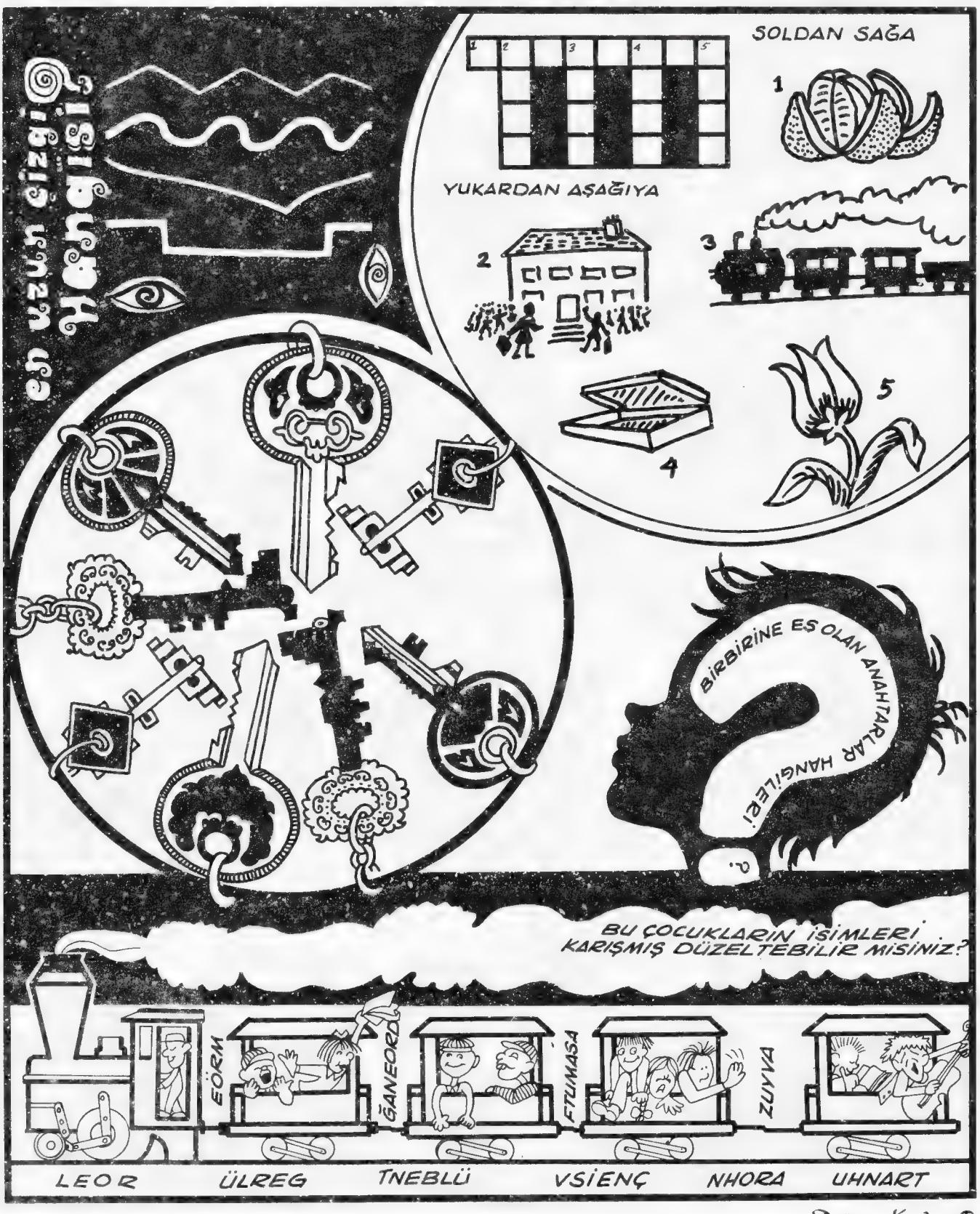

MAĞARAYA GELMEMİZİ İŞARET EDİYORLAR!
MAĞARA ADAMLARI İLE BİRLİKTE BÜYÜK BİR MAĞARADAN İÇERİ GİRDİLER...
SONRA BİR AÇIKLIĞA ÇIKTI...
NE YAPMAK İSTEDİĞİMİZİ ŞUNLARA ANLATABİLSEK...
STİF ONLARLA İŞBİRLİĞİ YAPMAK İSTEDİĞİNİ İŞARETLERLE ANLATMAYA ÇALIŞTI...
GERİ DÖNMEK İSTİYORUZ...
İLK İNSANLAR BUNU ANLAMIŞLARDI. STİF BAŞKA BİR İŞARET YAPTI...
DÜŞMANI YOK EDECEĞİZ!
ONLAR DA BİZİMLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK İSTİYORLAR, STİF. ANLAŞTIK!
DAĞLAR ARASINDAN GEÇEN BİR VADİ!..
TAMAM! ORAYA GİDERSEK MAKİNE ADAMLARI KOLAYCA YENEBİLECEĞİZ.
MAĞARA ADAMLARI GENE ÖNE DÜŞTÜLER, ORMANIN İÇLERİNE DOĞRU YOLA KOYULDULAR...
VENÜS BU VAHŞİ GÜZELLİK KARŞISINDA HAYRAN KALMIŞTI...
BİR MİLYON YIL ÖNCE BİZİM DÜNYAMIZ DA BÖYLEYMİŞ...
O SIRADA BİRDENBİRE...
VENÜS CANAVARDAN KAÇMAK İÇİN SOLA SAPMAK İSTEDİ...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 60 | 18 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

MAĞARAYA GELMEMİZİ İŞARET EDİYORLAR!

MAĞARA ADAMLARI İLE BİRLİKTE BÜYÜK BİR MAĞARADAN İÇERİ GİRDİLER...

SONRA BİR AÇIKLIĞA ÇIKTI. AAH...

NE YAPMAK İSTEDİĞİMİZİ ŞUNLARA ANLATABİLSEK...

STİF ONLARLA İŞBİRLİĞİ YAPMAK İSTEDİĞİNİ İŞARETLERLE ANLATMAYA ÇALIŞTI...

GERİ DÖNMEK İSTİYORUZ...

İLK İNSANLAR BUNU ANLAMIŞLARDI. STİF BAŞKA BİR İŞARET YAPTI...

DÜŞMANI YOK EDECEĞİZ!

ONLAR DA BİZİMLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK İSTİYORLAR, STİF. ANLAŞTIK!

DAĞLAR ARASINDAN GEÇEN BİR VADİ!..

TAMAM! ORAYA GİDERSEK MAKİNE ADAMLARI KOLAYCA YENEBİLECEĞİZ.

MAĞARA ADAMLARI GENE ÖNE DÜŞTÜLER, ORMANIN İÇERLERİNE DOĞRU YOLA KOYULDULAR...

VENÜS BU VAHŞİ GÜZELLİK KARŞISINDA HAYRAN KALMIŞTI...

BİR MİLYON YIL ÖNCE BİZİM DÜNYAMIZ DA BÖYLEYMİŞ...

O SIRADA BİRDENBİRE..

VENÜS CANAVARDAN KAÇMAK İÇİN SOLA SAPMAK İSTEDİ...

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı : 60 | 18 Aralık 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 kuruş

ATEŞTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

MAĞARAYA GELMEMİZİ İŞARET EDİYORLAR!
MAĞARA ADAMLARI İLE BİRLİKTE BÜYÜK BİR MAĞARADAN İÇERİ GİRDİLER...
SONRA BİR AÇIKLIĞA ÇIKTI.
NE YAPMAK İSTEDİĞİMİZİ ŞUNLARA ANLATABİLSEK...
STİF ONLARLA İŞBİRLİĞİ YAPMAK İSTEDİĞİNİ İŞARETLERLE ANLATMAYA ÇALIŞTI...
GERİ DÖNMEK İSTİYORUZ...
İLK İNSANLAR BUNU ANLAMIŞLARDI. STİF BAŞKA BİR İŞARET YAPTI...
ONLAR DA BİZİMLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK İSTİYORLAR, STİF. ANLAŞTIK!
DÜŞMANI YOK EDECEĞİZ!
DAĞLAR ARASINDAN GEÇEN BİR VADİ!..
TAMAM! ORAYA GİDERSEK MAKİNE ADAMLARI KOLAYCA YENEBİLECEĞİZ.
MAĞARA ADAMLARI GENE ÖNE DÜŞTÜLER, ORMANIN İÇLERİNE DOĞRU YOLA KOYULDULAR...
VENÜS BU VAHŞİ GÜZELLİK KARŞISINDA HAYRAN KALMIŞTI...
BİR MİLYON YIL ÖNCE BİZİM DÜNYAMIZ DA BÖYLEYMİŞ...
O SIRADA BİRDENBİRE..
VENÜS CANAVARDAN KAÇMAK İÇİN SOLA SAPMAK İSTEDİ...

(Devamı var)